

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUDU SESVETAMA
STALNA SLUŽBA U DUGOM SELU
Dugo Selo, Ul. biskupa Augustina Kažotića 13

Poslovni broj: P-749/2025-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, po sutkinji toga suda Nataliji Suvaljko Ljubek, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Šime Filipović, OIB: 13228671083, iz Svetog Ivana Zeline, Donjozelinska 14, zastupane po punomoćniku Davorinu Bukovcu, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika CROATIA OSIGURANJE d.d., OIB: 26187994862, iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, zastupane po punomoćniku Dori Hanžeković Žuža, odvjetnici iz Odvjetničkog društva Hanžeković i partneri d.o.o. iz Zagreba, nakon provedene i zaključene glavne i javne rasprave održane dana 19. ožujka 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, 28. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan, a koji glasi:
„ I. Proglašava se nedopuštenom ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Vrbovcu, poslovni broj Ovr-836/2023 od 8. rujna 2023 u dijelu u kojem je određena ovrha na nekretnini zkčbr. 114/2, oznake zemljišta KUĆA, DVORIŠTE I ORANICA DVOR, površine 712 m², KUĆA DVOR površine 95 m², DVORIŠTE DVOR površine 485 m², ORANICA DVOR površine 132 m², ukupno 712 m², koja je upisana u zk.ul. 3339 k.o. Psarjevo kao vlasništvo Šime Filipović, Sveti Ivan Zelina, Donjozelinska 14, OIB: 13228671083 zabilježbom ovrhe u navedeni zk uložak zemljišne knjige sa prvenstvenim redom naplate pod brojem Z-1862/08, utvrđenjem vrijednosti nekretnine, njenom prodajom i namirenjem ovrhovoditelja iz iznosa dobivenog prodajom, na račun ovrhovoditelja IBAN: HR6823400091410555448, s pozivom na broj: 06 53155-141-608110, koji se vodi kod Privredne banke Zagreb d.d., ispražnjenjem nekretnine od svih osoba i stvari te njihovom predajom kupcu nakon pravomoćnosti rješenja o predaji nekretnine.,,

II. Nalaže se tužiteljici da tuženiku nadoknadi parnični trošak u iznosu od 3.750,00 Eur-a zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos

teku od 28. travnja 2026. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu preko dosuđenog zahtjev za naknadnom troška tuženika odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici nadoknadi trošak pristupa na ročište od dana 20. siječnja 2026. u iznosu od 625,00 Eur-a zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 28. travnja 2026. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok je referentna stopa kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadnom troška tužiteljice odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je ovom sudu podnijela tužbu u kojoj u bitnoj navodi da je Zaključkom ovog suda Ovr-836/2023 od 22. travnja 2025. upućena da u roku od 15 dana od primitka zaključka pokrene parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Da je u navedenom predmetu 8. rujna 2023. doneseno rješenje o ovrsi na nekretnini ovršenice radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja, ovdje tuženika u iznosu od 57.738,94 Eur-a za zateznom kamatom od 16. ožujka 2011. do isplate i troškova ovrhe od 552,90 Eur-a. Ističe da je predmetno rješenje doneseno suprotno odredbama Ovršnog zakona. Da ovrhovoditelj sukladno čl. 50 st.1.t.7. nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave, odnosno da nije ovlašten tražiti ovrhu protiv ovršenika. Da je ovrhovoditelj, ovdje tuženik isplatio dugovanje po kreditu te da je time ostvario pravo regresa protiv korisnika kredita, sukladno Zakonu o obveznim odnosima, a što je razvidno i iz izvoda iz poslovnih knjiga na kojem je jasno naznačeno da se radi o regresnom zahtjevu, prema tome da isti svoje regresno pravo može ostvarivati samo tužbom, obzirom da je tražbina iz ovršne isprave, odnosno Ugovora o kreditu u cijelosti ispunjena. Da je prijašnji vjerovnik otkazao ugovor o kreditu te da je po navedenom kreditu u cijelosti isplaćen 16. ožujka 2011., pa da je isplatom kredita tuženik stekao obveznopravni i regresni zahtjev prema glavnom dužniku za plaćeno potraživanje. Da je rok u kojem je tuženik mogao postaviti svoj regresni zahtjev prema glavnom dužniku propisan Zakonom o obveznim odnosima i Zakonom o osiguranju i iznosi tri godine, od kada je tuženik stekao to pravo, a to je od dana isplate kredita. Budući da je kredit isplaćen 16. ožujka 2011. da je evidentno da je nastupila zastara tuženikovog prava na podnošenje takvog tužbenog zahtjeva. Nadalje, da na dan potpisa i davanja Izjave o ustupu prava odnosno 9. prosinca 2019. prijašnji vjerovnik više nema niti potraživanje niti prava iz predmetnog Ugovora o kreditu, pa tako da ne može niti nema što ustupiti,

čak i da se priložena Izjava ima smatrati valjanim pravnim dokumentom, a što da ista u skladu sa čl.80-89 ZOO zasigurno nije. Da je iz izvotka iz zemljišne knjige vidi da je založno pravo na nekretninama ovršenice uknjiženo o korist Nove hrvatske banke d.d. te da je naknadno nakon isplate i nakon otkaza ugovora o kreditu, prijašnji vjerovnik mu ustupio sva prava u odnosu na potraživanje. Čak i da se uzme u obzir da Ugovor o kreditu predstavlja ovršnu ispravu također da je nastupila zastara s obzirom da je proteklo više od deset godina od dana ovršnosti takve isprave pa do dana podnošenja prijedloga za ovrhu. Da je navedeni ugovor kao javnobilježnički akt postao ovršan 7. veljače 2011., te da je proteklo više od deset godina od dana ovršnosti do dana podnošenja prijedloga za ovrhu te da je u skladu sa odredbom čl. 233. ZOO-a nastupila zastara potraživanja iz predmetnih ovršnih isprava. Nadalje, da Izjava o ustupu potraživanja i prava koju tuženik u ovršnom postupku dostavlja predstavlja jednostrana izjava i ne predstavlja Ugovor o cesiji, da nije razvidno da je tuženik prihvatio takav ustup, pa da time ne posjeduje ni legitimaciju za vođenje ovršnog postupka, a što proizlazi i iz činjenice da tuženik nije ni upisan kao založni vjerovnik, već je upisana Nova Hrvatska banka d.d. Čak i da je upisan da bi imao pravo samo hipotekarnom tužbom zahtijevati od iste trpljenje namirenja svoje tražbine, ali ne i neposredno provođenje ovrhe na nekretninama tužiteljice kao založnog dužnika. Da s obzirom na navedeno tuženik u odnosu na tužiteljicu ne raspolaže ovršnom ispravom sa kojom bi mogao neposredno tražiti ovrhu na nekretninama tužiteljice kao založnim dužnikom. Slijedom navedenog predlaže da se proglasi nedopuštenom ovrha koja se vodi kod ovog suda pod poslovnim brojem Ovr-836/2023.

2. U odgovoru na tužbu tuženik u bitnom prvenstveno prigovara naznačenoj vrijednosti predmeta spora, navodeći kako glavni dug iz rješenja o ovrsi Ovr-836/2023 iznosi 57.938,94 Eur-a te predlaže da se vrijednost predmeta spora naznači upravo u navedenoj visini. Nadalje, navodi da je tužiteljica na ovu parnicu upućena isključivo iz razloga navedenog u čl. 50.st.1.t.11. OZ-a, odnosno iz istaknutog razloga nastupa zastare tražbine o kojoj je odlučeno ovršnom ispravom, dok ostali prigovori nisu dopušteni, a sud je dužan odlučivati isključivo u granicama dopuštenosti pokretanja predmetne parnice. U cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev kao nesnovane i podnesene isključivo s ciljem odugovlačenja ovršnog postupka. Pojašnjena radi navodi da je VOLKSBANK d.d. sa Žarkom Šekerijom kao korisnikom kredita i Šimom Šekerijom, sada Filipović 24. srpnja 2008. zaključio ugovor o kredit broj 784106 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koju su upisane u zemljišnim knjigama od 24. srpnja 2008., potvrđenog kod javnog bilježnika Mladena Matoša iz Zagreba broj OV-20965/08 od 28. srpnja 2008. Da su VOLKSBANK d.d. i tuženik zaključili Ugovor o osiguranju broj 53-232110-008551 dana 6.srpnja 2006., a radi osiguranja tražbine osiguranika VOLKSBANK d.d., kojim je ugovorom osiguran prijelaz prava iz Ugovora o kreditu na osiguratelja u trenutku ispunjenja. Otkazom ugovora o kreditu da je nastupio osigurani slučaj na temelju kojeg je ovrhovoditelj 16. ožujka 2011. isplatio banci osiguranu tražbinu, te time stekao pravo naplate tražbine s osnova regresa kredita u iznosu od 57.938,94 Eur-a a za što je i sastavljena Izjava o ustupu prava po ispravi 9. prosinca 2019. kojom izjavom ovjerenom po javnom bilježniku Nenadu Dolinaru OV-8518/2019 raniji vjerovnik VOLKSBANK d.d. ustupa svoja prava osiguratelju, ovdje tuženiku. Da je NOVA HRVATSKA BANKA d.d. pravni slijednik VOLKSBANK d.d. Opreza radi očituje se i na prigovore tužiteljice koje ista nije ovlaštena postavljati. Da je otkazom Ugovora o kreditu nastupio osigurani slučaj iz Ugovora o osiguranju potraživanja, a temeljem

kojeg je tuženik isplatio osiguraninu 16. ožujka 2011. Dakle, da je tuženik stekao pravo naplate tražbine s osnova regresnog kredita u iznosu kojem je isplatio osigurninu, odnosno iznos od 57.938,94 Eur-a i to danom isplate iste. Da je to pravo prešlo na tuženika danom isplate temeljem čl. 90. Zakona o obveznim odnosima, a što je isti ugovorio sa VOLKSBANK d.d. temeljem Ugovora o osiguranju. Da je raniji vjerovnik postupio po čl. 93. i predao tuženiku i sva sredstva osiguranja. Da se radi o subrogaciji prava po čl. 90. Zakona o obveznim odnosima, a ne o cesiji, a da je predmetna Izjava o ustupu isprava deklaratorne naravi. Da je o navedenom svoj stav već zauzeo i Županijsku sud u svojoj odluci koji se odbija žalba tužiteljice na predmetno rješenje o ovrši. Da je s tim u vezi tuženik 11. veljače 2022. sklopio s korisnikom kredita Sporazum o namirenju iz kojeg je razvidno da je tuženik dana 16. ožujka 2011. ranijem vjerovniku isplatio iznos od 57.938,94 Eur-a na ime naknade štete, a radi neuredne otplate ranije citiranog ugovora o kreditu. Prema čl. 2. Sporazuma proizlazi da na dan sklapanja sporazuma dug dužnika prema tuženiku po osnovi glavnice, zakonskih zateznih kamata i troškova učinjenih radi naplate regresnog duga iznosi ukupno 113.074,18 Eur-a. Nadalje, da je iz navedenog Sporazuma vidljivo da je tužiteljica znala i prihvatila iznos dugovanja koji su u tom sporazumu jasno navedeni koji je prihvatila elektroničkim potpisom svog punomoćnika. Nadalje, da ista nije postupala po sklopljenom Sporazumu te da je radi tog razloga nastavljen ovršni postupak radi naplate potraživanja. Da već iz ovršne isprave Ugovora o kreditu od 24. srpnja 2008. proizlazi da je založni dužnik tužiteljica točkom 8.4.5. Ugovora izjavila i ovlastila predlagatelja da temeljem navedenog ugovora, a radi naplate potraživanja nakon dospijeća može neposredno provesti ovrhu protiv založnog dužnika koja je predmet tog ugovora uslijed čega navodi da ovrhovoditelj ne može neposredno provoditi ovrhu nisu osnovani. Također poziva se i na odredbu čl. 317. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Da je ovrha u ovršnom postupku određena u korist ovrhovoditelja i on je javno ovjerovljenom privatnom ispravom Izjavom u ustupu prava od 9. prosinca 2019. dokazao da je tražbina iz Ugovora o kreditu prenesena na tuženika, kao što je prešlo i pravo naplate tražbine. U konačnici ističe neosnovan i istaknuti prigovor zastare. Da je ovrhovoditelj već ranije vodio ovršni postupak pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu pod brojem Ovr-1267/2016 kasnije Ovr-1431/2021 radi naplate predmetnog potraživanja, koji se vodio aktivno od 15. srpnja 2011. do 21. ožujka 2021. kada je obustavljen rješenjem Ovr-1431/2021 iz razloga što se nekretnina tužiteljice nije prodala na drugoj javnoj dražbi, te je istim rješenjem određeno osiguranje osnivanjem zalogu na nekretnini ovršenice. Da je do obustave došlo bez krivnje ovrhovoditelja, te da je obzirom na navedeno zastarni rok ponovo počeo teći od dana pravomoćnosti rješenja o obustavi ovršnog postupka. Da isto proizlazi iz odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-943/2017. Nadalje, iz odredbe čl. 368.st.1. ZOO proizlazi da se ovrhovoditelj može namiriti iz predmetne nekretnine ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi, a da nije sporno da je tuženikovo založno pravo upisano na predmetnoj nekretnini. Dakle sve i da nije prekidana zastara kontinuiranim vođenjima ovršnog postupka, da se tuženik može namiriti jer mu je potraživanje osigurano založnim pravom na nekretnini. (Tako i Vrhovni sud RH u odlukama Revt-211/12, Rev-523/14, Rev-2593/16 i Rev-2869/16). Također i da je tužiteljica potpisala Sporazum sa tuženikom čime je učinila priznanje duga izjavom vjerovniku i time prekinula tijek zastarnog roka jer je time priznala kako osnovu tako i visinu tražbine. Slijedom svega navedenog predlaže u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan.

3. U dokaznom postupku sud je izveo dokaze čitanjem i uvidom u materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu i to: Rješenje Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Vrbovcu od 30. prosinca 2022. (list 7-10 spisa), Zaključak Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Vrbovcu od 22. travnja 2025. Ovr-836/2023 (list 11-13 spisa), Ugovor br. 53-232110-008551 o osiguranju tražbine od 6. srpnja 2006. (list 23-35 spisa), Aneks 1. Ugovoru br. 53-232110-008551 o osiguranju tražbine Osiguranika od 4. prosinca 2007. (list 36-37 spisa), Ugovor o kreditu br. 784106 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama od 24. srpnja 2008. (list 38-46 spisa), povijesni izvadak iz sudskog registra za VOLKSBANK d.d. (list 48-101 spisa), otkaz ugovora o kreditu od 25. siječnja 2011. s povratnicom (list 102-103 spisa), izvadak po poslovnom računu (list 104 spisa), nalog za doznaku po šteti od 15. ožujka 2011. (list 106 spisa), zahtjev za naplatu štete od 25. siječnja 2011. (list 107 spisa), dopis tuženika VOLKSBANK d.d. - u od 15. ožujka 2011. (list 108 spisa), Izjava o ustupu prava po ispravi od 9. prosinca 2019. (list 109-110 spisa), izvadak iz zemljišne knjige za kčbr. 114/2 k.o. Psarjevo (list 111-112 spisa), Rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu od 21. ožujka 2021. Ovr-1431/2021 (list 113-115 spisa), Sporazum o namirenju od 11. veljače 2022. (list 117-119 spisa), Rješenje Županijskog suda u Bjelovaru od 23. travnja 2024. GŽ Ovr-247/2023 od 23. travnja 2024. (list 120-124 spisa), izvršen je uvid u spis koji se vodi pred ovim sudom pod poslovnim br. Ovr-836/2023 te uvid u spis koji se vodi pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-1267/2016 (raniji br. Ovr-1431/2021).

Nije proveden dokazni prijedlog tužiteljice financijskim vještačenjem na okolnost visine duga iz razloga što tužiteljica nije upućena na ovaj postupak radi osporavanja visine duga, pa sud u okviru ovog postupka nije ovlašten utvrđivati razloge u odnosu na koje tužiteljica nije bila upućena na parnicu.

4. Predmet ovog spora je zahtjev tužiteljice za proglašenje nedopuštenim ovrhe koja se vodi na nekretnini tužiteljice temeljem rješenja o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Svetom Ivanu Zelini pod brojem Ovr-836/2023 od 8. rujna 2023.

5. Među strankama u ovom postupku sporno je je li nastupila zastara tuženikove tražbine, kao i je li Izjava o ustupu valjanja.

6. Temeljem provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi članka 8. ZPP-a (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023 dalje u tekstu ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan.

7. Uvidom u Zaključak Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Vrbovcu od 22. travnja 2025. Ovr-836/2023 (list 11-13 spisa) utvrđeno je da je ovršenica, ovdje tužiteljica zbog istaknutog prigovora zastare istaknutog u žalbi od 22. rujna 2023. upućena u roku od 15 dana pokrenuti parnicu radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, dakle radi razloga iz čl. 50.st.1.t.11. Ovršnog zakona.

8. Uvidom u Ugovor br. 53-232110-008551 s osiguranjem tražbine osiguranika od 6. srpnja 2006. (list 23-35 spisa) (dalje u tekstu Ugovor o osiguranju) utvrđeno je da je

isti sklopljen između tuženika kao osiguratelja i VOLKSBANK d.d. kao osiguranika. Navedenim ugovorom uređena su međusobna prava i obveze u poslovima osiguranja tražbine osiguranika nastale na ime hipotekarnog kredita, a koje osiguranik nije uspio naplatiti (čl.1.Ugovora). U bitnom za ovaj spor utvrđeno je da se Ugovor primjenjuje na sve Ugovore o kreditu koje su sklopili osiguranik i korisnik kredita a u kojima je zahtjev za odobrenje podnesen osiguraniku nakon stupanja na snagu ovog Ugovora (članak 2.1. Ugovora). Osiguranik podnosi odštetni zahtjev osiguratelju po nastupu osiguranog slučaja (čl.9. Ugovora). Osiguratelj je obvezao isplatiti štetu u roku od 14 dana od dana primitka odštetnog zahtjeva sa svom kreditnom dokumentacijom i ostalom dokumentacijom pobliže opisanom u čl. 9.5. Ugovora (čl. 10.1. Ugovora). Osiguratelj se obvezao naknadu štete izvršiti plaćanjem odjednom cjelokupnog traženog iznosa. Iznos štete koji se osiguratelj obvezao isplatiti sastoji se od dospjele a neplaćene glavnice (glavnice dospjele po Ugovoru o kreditu u utvrđenom roku otplate kredita, koja nije plaćena, kao i glavnica koja je po Ugovoru o kreditu utvrđenom roku otplate ne bi bila dospjela, ali je postala dospjelom danom otkaza kredita), uvećane za dospjelu, a neplaćenu redovnu kamatu obračunatu do dana podnošenja odštetnog zahtjeva, troškove opomene i otkaza kredita te plaćenih troškova polica osiguranja nekretnine od osnovnih opasnosti (čl.10.3. Ugovora). Isplatom štete Osiguratelj preuzima prava Osiguranika prema dužniku, a osiguranik se obvezuje da će na zahtjev osiguratelja o tome izdati ispravu (članka 12.1. Ugovora). Ugovor stupa na snagu 10. srpnja 2006. (čl.21.1. Ugovora).

9. Uvidom u Ugovor o kreditu br. 784106 i osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje se upisuju u zemljišnim knjigama od 24. srpnja 2008. (list 38-46 spis) (dalje u tekstu Ugovor o kreditu) utvrđeno je da je isti sklopljen između VOLKSBANK d.d. kao kreditora i korisnika kredita Šekerija Žarka te založnog dužnika Šekerija Šime. Iznos kredita je 60.000,00 Eur-a u kunskoj protuvrijednosti po kupovnom tečaju za devize banke važećem na dan korištenja kredita. Ugovoren je rok otplate kredita 15 godina (Čl. 3. Ugovora). Ugovorena je redovna kamatna stopa promjenjiva po Odluci banke o kamatama i naknadama, a koja na dan sklapanja ugovora iznosi 8,89 % godišnje. Efektivna kamatna stopa na dan sklapanja ugovora o kreditu iznosi 10,14% (čl.4.1. Ugovora). Ugovorena je i kamata na dospjele a nepodmirene tražbine po ugovoru (čl.4.2. Ugovora). Namjena kredita je zatvaranje duga po kreditu kod Privredne banke Zagreb d.d. i Zagrebačke banke d.d. (čl. 6. Ugovora). Korisnik kredita obvezao se otplaćivati glavicu i kamatu u 180 mjesečnih anuiteta u iznosu od 604,64 Eur-a plativo u kunama po srednjem tečaju za devize Hrvatske narodne banke važećem na dan dospijeća (čl.7.1. Ugovora). Člankom 8. ugovorena su sredstva osiguranja naplate po kreditu, pa je tako čl. 8.4. Šekerija Šima (sada Filipović, ovdje tužiteljica) radi osiguranja svih tražbina iz Ugovora o kreditu te troškova koji mogu nastati vezano za namirenje tražbine po Ugovoru o kreditu založila nekretninu u korist banke i to nekretninu upisanu u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Svetom Ivanu Zelini u zk.ul. 3339 k.o. Psarjevo, koji čini kčbr. 114/2 u naravi kuća dvor površine 26 hvati odnosno 95 m2, dvorište dvor površine 135 hvata odnosno 485 m2 i oranica dvor površine 37 hvati odnosno 135 m2, ukupne površine 198 hvati odnosno 712 m2. Nadalje, ista je ovlastila banku da temeljem Ugovora bez ikakvog njenog daljnjeg sudjelovanja može uknjižiti založno pravo na navedenoj nekretnini, a radi osiguranja naplate svih tražbina koje banka ima temeljem Ugovora (čl.8.4.2. Ugovora). Nadalje, čl. 8.4.5. Šekerija Šima ovlastila je banku da na temelju ovog Ugovora koji će solemnizirati javni bilježnik i na njega u slučaju ovrhe staviti

klauzulu ovršnosti, a radi prisilne naplate bilo koje od tražbina koje mogu nastati po osnovi Ugovora o kreditu, a nakon njenog dospijeca, može neposredno tražiti prisilnu ovrhu protiv njegovog aktualnog vlasnika na nekretnini iz članka 8.4.1. Ugovora. Ugovoreno je da banka ima pravo otkazati Ugovor o kreditu iz razloga pobrojanih u čl. 9.9. Ugovora o kreditu između ostalog i ako se ne plate dva uzastopno dospjela anuiteta. Nadalje, u slučaju otkaza ugovora ugovoreno je da sve neplaćene tražbine Banke dospijevaju na naplatu istekom otkaznog roka. Otkazni rok iznosi 8 dana od dana slanja izjave otkaza ugovora o kreditu. Navedeni Ugovor o kreditu solemniziran je po javnom bilježniku Mladenu Matošu iz Zagreba 28. srpnja 2008. pod brojem OV-20965/08 te je na istom iskazana potvrda ovršnosti sa danom 7. veljače 2011.

10. Uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra za VOLKSBANK d.d. (list 48-101 spisa) utvrđeno je da je pravni sljednik SBERBANK d.d., pa Nova hrvatska banka d.d.

11. Uvidom u otkaz ugovora o kreditu i povratnicu (list 102-103 spisa) utvrđeno je da je banka dopisom od 25. siječnja 2011. koji je korisnik kredita Šekerija Žarko primio 27. siječnja 2011. otkazala predmetni Ugovor o kreditu, te da je navedeni ugovor u cijelosti dospio na naplatu zajedno sa kamatama. Da ukupno dugovanje na dan otkaza Ugovora o kreditu iznosi 448.704,27 kn.

12. Uvidom u zahtjev za naknadu štete od 25. siječnja 2011. (list 105 i 107 spisa) utvrđeno je da je VOLKSBANK d.d. tuženiku postavila zahtjev za naknadu štete na iznos od 447.127,30 kn (dospjela glavnica po ugovoru o kreditu, dospjela kamata i troškovi).

13. Uvidom u nalog za doznaku i dopis tuženika VOLKSBANK d.d. (list 106 i 108 spisa) utvrđeno je da je tuženik isplatio VOLKSBANK d.d. 15. ožujka 2011. iznos od 436.540,92 kn.

14. Uvidom u Izjavu o ustupu prava po ispravi od 9. prosinca 2019. (list 109-110 spisa) utvrđeno je da SBERBANK d.d. prenosi na tuženika sva prava iz Ugovor o kreditu br. 784106 od 24. srpnja 2008. sklopljenog između SBERANK d.d. (ranije VOLKSBANK d.d.) i Žarka Šekerije uključujući i sva prava koja proizlaze iz instrumenata osiguranja potraživanja, a koje je tuženik stekao u skladu sa Zakonom o obveznim odnosima isplatom iznosa od 436.540,92 kuna, a koji iznos da predstavlja dugovanje po Ugovoru o kreditu. Navedena izjava ovjerena je u potpisima opunomoćenika uprave SBERBANK d.d. kod javnog bilježnika Nenada Dolinara pod brojem OV-8518/2019 od 9. prosinca 2019.

15. Uvidom u zk izvadak zk.ul. 3339 k.o. Psarjevo (list 111-112 spisa) utvrđeno je da je u isti upisana kčbr. 114/2 kuća, dvorište i oranica dvor površine 712 m². Ista je upisana kao vlasništvo ovdje tužiteljice. Nadalje na istoj je od 29. srpnja 2008 pod brojem Z-1862/08 upisano založno pravo temeljem Ugovora o kreditu broj 784106 na iznos od 60.000,00 Eur-a u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB-a, te redovnom kamatom promjenjivom sukladno Odluci o kamatama i naknadama VOLKSBANK d.d., a koja kamatom na dan zaključenja ugovora iznosi 8,89% u korist VOLKSBANK d.d. Nadalje, 3. kolovoza 2011. pod brojem Z-1194/11 zabilježena je ovrha temeljem Rješenja o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u

Svetom Ivanu Zelini temeljem rješenja o ovrsi od 19. srpnja 2011. pod brojem Ovr-1636/11, te je 21. ožujka 2023. pod brojem Z-3854/2023 temeljem Rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu od 21. ožujka 2023. Ovr-1431/2019 upisano je založno pravo u korist tuženika za iznos troškova postupka u iznosu od 625,84 Eur-a.

16. Uvidom u Rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu od 21. ožujka 2023. Ovr-1431/2021 (list 113-115 spisa) utvrđeno je da je obustavljena ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Svetom Ivanu Zelini pod brojem Ovr-1636/11 od 19. srpnja 2011, te je radi osiguranja dosuđenih troškova ovršnog postupka u iznosu od 625,84 Eur-a zajedno za zakonskim kamatama na iznos od 19. srpnja 2011. određeno osiguranje zasnivanjem založnog prava u korist ovdje tuženika na nekretnini tužiteljice pobliže opisanoj u prethodnoj točki.

17. Uvidom u Sporazum o namirenju od 11. veljače 2022. (list 117-119 spisa) utvrđeno je da je isti sklopljen između tuženika kao vjerovnika i Šekerija Žarka i Šekerija Šime zastupanih po punomoćniku Davorinu Bukovcu. U navedenom sporazumu ugovorne strane su detaljno utvrdile uvodna utvrđenja (čl.1.) i to da je tuženik sa VOLKSBANK d.d. sklopio Ugovor o osiguranju, a po kojem se obvezao VOLKSBANK d.d. po nastupu osiguranog slučaju nadoknaditi iznos koji banka potražuje od korisnika kredita na ime Ugovora o kreditu br.784106 od 24. srpnja 2008., da je temeljem navedenog Ugovora korisnik kredita primio od banke novčani iznos u visini odobrenog kredita, da je u svrhu osiguranja potraživanja iz Ugovora o kreditu pod brojem Z-1862/08 uknjiženo založno pravo na nekretnini u vlasništvu založnog dužnika, a u korist banke kao vjerovnika i to na nekretnini kčbr. 114/2 upisanoj u zk.ul. 3339 k.o. Psarjevo, da je obzirom da korisnik kredita nije uredno ispunjavao obveze po Ugovoru o kreditu i otplaćivao kredit, banka otkazala Ugovor o kreditu i zatražila od tuženika sukladno Ugovoru o osiguranju isplatu, da je tuženik na ime osigurnine za neotplaćeni kredit 16. ožujka 2011. isplatio banci iznos od 436.540,92 kn, te je da tuženik o svom regresnom pravu obavijestio korisnika kredita i založnog dužnika pisanim putem, te ih je pozvao na plaćanje duga, slijedom čega da je isplatom štete i primjenom odredbi čl. 90 Zakona o obveznim odnosima na tuženika prešlo potraživanje sa svim pravima banke prema korisniku kredita i solidarnom jamcu a što je banka potvrdila Izjavom o ustupu prava od 9. prosinca 2019. Nadalje, utvrđeno je da na dan 7. veljače 2022. dužnici imaju dug prema vjerovniku temeljem prethodno opisane osnove u ukupnom iznosu od 851.957,42 kn od čega glavnica u iznosu od 436.540,92 kn, preostalog nepodmirenog troška od 3.905,59 kn i zakonske zatezne kamate od 411.510,91 kn. Ugovoreno je da će ukupni dug dužnici namiriti uplatom iznosa od 652.000,00 kn jednokratno do 15. travnja 2022. Rok je ugovoren kao bitan sastojak ugovora (čl.3.1. Ugovora), te je ugovoreno da ako se ugovoreni iznos ne podmiri u tom roku da se sporazum stavlja izvan snage i smatra se da je ukupni neotplaćeni dug dospio u cijelosti i nastaviti će se s obračunom zakonske zatezne kamate. U razdoblju trajanja sporazuma do ispunjenja ili stavljanja izvan snage pokrenuti postupci naplate ostaju aktivni, a eventualno ustegnuti iznosi uračunati će se u ispunjenje obveze (čl. 4.1. Ugovora)

18. Uvidom u Rješenje Županijskog suda u Bjelovaru od 23. travnja 2024. GŽ Ovr-247/2023 (list 120-123 spisa) utvrđeno je da je odbijena žalba ovršenice kao neosnovana i potvrđeno rješenje o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalne službe u Svetom Ivanu Zelini Ovr-836/2023 od 8. rujna 2023. U predmetom rješenju Županijski

sud naveo je da je ovrhovoditelj ovdje tuženik ovlašten temeljem ovršne isprave solemniziranog Ugovora o kreditu, na kojem je stavljena ovršna isprava sa danom 7. veljače 2011. te Izjave u ustupu prava koja je ovjerovljena privatna isprava, a temeljem koje je dokazao da da je tražbina po Ugovoru o kreditu ustupljena na njega voditi ovrhu na nekretnini ovdje tužiteljice. Također, naveo je i da ovrhovoditelj dokazao pravo sljedništvo založnog vjerovnika Nova hrvatska banka d.d., uslijed čega su neosnovani navodi da ovrhovoditelj nije ovlašten voditi ovrhu na nekretnini ovršenice. Također, da je ovršnom ispravom, ugovorom o kreditu ovršenica čl. 8.4.5. Ugovora ovlastila predlagatelja da temeljem ugovora a radi naplate potraživanja nakon dospijeca može neposredno provoditi ovrhu protiv založnog dužnika koja je predmet ugovora, uslijed čega da nisu osnovani navodi ovršenice da ovrhovoditelj ne može neposredno provoditi ovrhu na nekretninama ovršenice. Kako je ovrha određena na prijedlog ovrhovoditelja koji nije u ovršnoj ispravi naznačen kao vjerovnik, ali koji je ovjerovljenom privatnom ispravom dokazao prijenos tražbine, to da su razlozi iz čl. 50.st.1., 3. i 5. OZ-a neosnovani. Dakle, da je ovrhovoditelj javnom ispravom dokazao da je na njega prešlo pravo naplate potraživanja osigurano ovršnom ispravom i da je to potraživanje upisano u zemljišne knjige založnim pravom na nekretnini. Ujedno da je ovrhovoditelj dokazao visinu tražbine izvatkom iz poslovnih knjiga od 4. rujna 2023., a koja je sukladna tražbini iz prijedloga.

19. Uvidom u spis koji se vodio pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-1431/2021 utvrđeno je da je po prijedlogu za ovrhu podnesenom dana 14. srpnja 2011. od ovdje tuženika kao ovrhovoditelja protiv ovdje tužiteljice kao ovršenice temeljem ovdje predmetnog Ugovora o kreditu radi naplate iznosa od 436.540,92 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana 17. ožujka 2011. određena ovrha na nekretnini ovršenice upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, zemljišnoknjižni odjel Sveti Ivan Zelina i to zk.ul. 3339 k.o. Psarjevo, kčbr. 114/2 i to rješenjem o ovrsi tog suda od 19. srpnja 2011., poslovni br. Ovr-1636/2011. Navedeni postupak vodio sve do donošenja Rješenja o obustavi od 21. ožujka 2023. donesenog od Općinskog suda u Novom Zagrebu Ovr-1431/2021, pobliže opisanog u točki 16. obrazloženja ove presude, iz razloga što se nekretnina nije prodala na drugoj javnoj dražbi.

20. Uvidom u spis ovog suda, stalne službe u Vrbovcu Ovr-836/2023 utvrđeno je da je ovdje tuženik 4. rujna 2023. podnio prijedlog za ovrhu na nekretnini ovršenice ovdje tužiteljice radi naplate iznosa od 57.938,94 Eur-a sa zakonskom zateznom kamatom koja na navedeni iznos teče od 16. ožujka 2011. pa do isplate, i to na nekretnini ovršenice upisanoj u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Sesvetama, zemljišnoknjižni odjel Sveti Ivan Zelina i to zk.ul. 3339 k.o. Psarjevo, kčbr. 114/2, temelje ovrše isprave solemniziranog ovdje predmetnog Ugovora o kreditu. Rješenje o ovrsi doneseno je 8. rujna 2023. Na isto je ovršenica uložila žalbu u kojoj je u bitom isticala kako ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti ovrhu na temelju ovršne isprave iz prijedloga odnosno da nije legitimiran u odnosu na ovršenicu kao založnog dužnika jer je kao vjernik upisana Nova hrvatska banka d.d. Da Izjava o ustupu potraživanja i prava je jednostrana izjava i ne predstavlja ugovor o cesiji, te da ovrhovoditelj nije upisan kao založni dužnik. Da u trenutku Izjave prijašnji vjerovnik koji je po predmetnom ugovoru u cijelosti isplaćen nema više potraživanja ni prava iz predmetnog Ugovora, pa da tako nema ni što ustupiti. Da ovrhovoditelj ne raspolaže ovršnom ispravom, također da je nastupila zastara tražbine, te osporava vjerodostojnost isprave o visinu duga.

Rješenjem Županijskog suda u Bjelovaru od 23. travnja 2024. GŽ Ovr-247/2023 odbijena je žalba ovršenice te je odlučeno kako je detaljno navedeno u točki 18. obrazloženja ove Presude. Zaključkom od 22. travnja 2025. Ovr-836/2023 ovršenica je upućena na parnicu radi istaknutog žalbenog razloga iz čl. 50.st.1. t.11. Ovršnog zakona, odnosno radi prigovora zastare potraživanja.

21. U ovom postupku je prvenstveno za istaknuti kako je isti pokrenut temeljem ranije navedenog Zaključka ovog suda od 22. travnja 2025. Ovr-836/2023. Dakle, obzirom na navedeno, i odredbu čl. 55.st.3. Ovršnog zakona (Narodne novine br. Narodne novine br. 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, dalje u tekstu OZ) u vezi sa čl. 52.st.5. OZ-a u ovom parničnom postupku dopušteno je utvrđivati činjenice vezane samo za razloge koje je tužitelj istaknuo u žalbi protiv rješenja o ovrsi, u odnosu na koje je i upućen u parnicu.

22. Dakle, u ovom postupku ima se odlučivati samo o istaknutom prigovoru zastare potraživanja tuženika. Tim više za istaknuti je kako je o ostalim prigovorima tužiteljice vezanim za ovršnu ispravu i ovlaštenje tuženika na vođenje ovršnog postupka odluku donio Županijski sud u Bjelovaru u Rješenju od 23. travnja 2024. GŽ Ovr-247/2023, osim o prigovora valjanosti izjave o ustupu tražbine.

23. Međutim, neovisno o navedenom za istaknuti je kako se po mišljenju ovog suda u ovom postupku ne radi o regresnom potraživanju tuženika, već o potraživanju koje je na tuženika preneseno temeljem Ugovora o osiguranju sklopljenim sa VOLKSBANK d.d, i Izjave o ustupu prava po ispravi.

24. Naime, između tuženika i VOLKSBANK d.d. sklopljen je Ugovor br. 53-232110-008551 o osiguranju tražbine osiguranika 6. srpnja 2006., kojim Ugovorom i to čl. 12. je ugovorena cesija tražbina banke u slučaju da isplatom štete (nastupom osiguranog slučaja) ovdje tuženik isplati banci tražbinu prema njenom dužniku, uslijed čega je ugovoreno da tuženik preuzima prava banke prema dužniku, slijedom čega je banka 9. prosinca 2019. dala pisanu Izjavu o ustupu prava po ispravi te sva prava iz Ugovora o kreditu 784106 prenijela na tuženika. Na taj način je tražbina iz Ugovora o kreditu cedirana i tuženik je stupio u pravni položaj kreditora. Dakle, pravna osnova tuženikovog potraživanja nije regres jer plaćanjem obveze iz Ugovora o kreditu tuženik nije podmirio obvezu korisnika kredita, već svoju vlastitu obvezu iz Ugovora o osiguranju i njegovo pravo da od tužiteljice kao založnog dužnika traži naplatu neplaćenog dijela kredita se ne temelji na odredbama članka 90. do 95. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, dalje u tekstu ZOO) jer je tim odredbama propisana subrogacija u slučaju ispunjenja tuđe obveze. Također, ne može se primijeniti ni zakonska subrogacija iz čl. 963. ZOO-a jer je čl. 923.st.1. ZOO-a propisano da se odredbe ove glave neće primjenjivati na osiguranja potraživanja. Potraživanje tuženika stoga se temelji na odredbi članka 80. ZOO-a. Člankom 80. st.1. Zakona o obveznim odnosima propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Dakle, VOLKSBANK d.d. je upravo u smislu ranije citirane odredbe čl. 12.st.1. Ugovora o osiguranju od 6. srpnja 2006. trenutkom ispunjenja (16. ožujka 2011) od strane ovdje tuženika, tražbine koju je VOLKSBANK d.d. imala prema korisniku kredita prenijela na tuženika, odnosno prenijela je na tuženika sva prava

prema Ugovoru o kreditu koje je banka imala prema dužniku. Ujedno je u vezi sa navedenim banka izdala i pisanu Izjavu o ustupu prava po ispravi. S navedenim je bio upoznat korisnik kredita i ovdje tužiteljica kao založni vjerovnik, a što je vidljivo i iz dostavljenog Sporazuma o namirenju između navedenih stranaka od 11. veljače 2022., a ujedno su bili pozvani i na ispunjenje tražbine novom vjerovniku, ovdje tuženiku. Po mišljenju ovog suda takav prijenos tražbine je valjan jer se ne radi o tražbini čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Dakle, tuženik i VOLKSBANK d.d. takav prijenos tražbine su ugovorili ugovorom o osiguranju od 6. srpnja 2006., tražbina je na tuženika prenesena u trenutku ispunjenja od strane tuženika i to 16. ožujka 2011., te je o navedenom prijašnji vjerovnik tuženiku dao Izjavu o ustupu prava po ispravi (list 109 spisa).

25. U odnosu na istaknuti prigovor zastare za istaknuti je kako se ovdje predmetno potraživanje tuženika temelji na tražbini koja je tuženiku ustupljena temeljem sklopljenog Ugovora o osiguranju i Izjave o ustupu prava po ispravi. U postupku je utvrđeno da je VOLKSBANK d.d. otkazala ovdje predmetni Ugovor o kreditu u cijelosti učinila dospelim potraživanje po predmetnom Ugovoru o kreditu dospelim. U trenutku otkaza Ugovora o kreditu 27. siječnja 2011. isto je iznosilo 448.704,27 kuna. Tuženik je 16.ožujka 2011. isplatio VOLKSBANK d.d. osigurninu u iznosu od 57.938,94 Eur-a, te je tuženik od tog dana stekao pravo na prijenos tražbine i svih sporednih prava po predmetnom Ugovoru o kreditu.

26. Nadalje, radni naplate navedenog iznosa, tuženik je dana 14. srpnja 2011. podnio Općinskom sud u Sesvetama, Stalnoj službi u Svetom Ivanu Zelini prijedlog za ovrhu na nekretnini ovršenice, ovdje tužiteljice koji se vodio sve do donošenja Rješenja o obustavi ovrhe 21. ožujka 2023 donesenog od Općinskog suda u Novom Zagrebu pod poslovnim brojem Ovr-1431/21. Ovrha je obustavljena iz razloga što se nekretnina nije prodala ni na drugoj javnoj dražbi, dakle radi razloga koji ne leži u krivnji ovrhovoditelja.

27. Ovrhovoditelj je nadalje ponovno 4. rujna 2023. podnio novi prijedlog za ovrhu radi naplate ovdje predmete tražbine koji se vodi pred Općinskim sudom u Sesvetama, Stalnom službom u Svetom Ivanu Zelini pod poslovnim br. Ovr-836/2023.

28. Ovršenica, ovdje tužiteljica kao založni dužnik solemnizirala je predmetni Ugovor o kreditu 28. srpnja 2008., a na isti je stavljena potvrda ovršnosti dana 7. veljače 2011. pa u skladu sa odredom čl. 233.st.1. ZOO-a tražbina navedena u predmetnom Ugovoru o kreditu zastarijeva u roku od 10 godina.

29. Kako je ovdje tuženik od 14. srpnja 2011. vodi ovršni postupak radi naplate svoje tražbine, koji je obustavljen ne njegovom krivnjom rješenjem o obustavi jer se nekretnina nije prodala na drugoj javnoj dražbi (rješenjem od dana 21. ožujka 2023. Općinskog suda u Novom Zagrebu Ovr-1431/21), pa da bi potom tuženik ponovo pokrenuo ovršni postupak 4. rujna 2023. vidljivo je da nije nastupila zastara tuženikovog potraživanja. Dakle, tuženik je odmah u godini u kojoj su dospjele obveze po Ugovoru o kreditu (2011.) pokrenuo ovršni postupak te prekinuo zastaru u smislu odredbi čl. 241. ZOO-a, a zastara je ponovno počela teći iznova tek nakon 21. ožujka 2023. te je ponovno prekinuta prijedlogom za ovrhu tuženika od 4. rujna 2023. Dakle,

nije nastupila zastara tuženikove tražbine jer nije proteklo vrijeme potrebno za zastaru propisano odredbom čl.233.st.1. ZOO-a.

30. Tim više tužiteljica je i Sporazumom o namirenju sklopljenim sa tuženikom 11. veljače 2022. prekinula zastaru u smislu odredbe čl. 240. ZOO-a. Također, a obzirom da je u odnosu na predmetnu tražbinu u zemljišnim knjiga upisano i založno pravo za istaknuti je i odredbu čl. 222.st.1. ZOO-a koja propisuje da kad protekne vrijeme zastare, vjerovnik čija je tražbina osigurana zalogom ili hipotekom može se namiriti samo iz opterećene stvari ako je drži u rukama ili ako je njegovo pravo upisano u javnoj knjizi.

31. U skladu sa svim navedenim, trebalo je u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan i riješiti kao u točki I. izreke ove Presude.

32. Kako je tuženik zastupan po odvjetniku u cijelosti uspio u ovom postupku istom je u skladu sa odredbom čl. 154.st.1. i 155. ZPP-a trebalo priznati parnični trošak. Tako je u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23), a obzirom na vrijednost predmeta spora koja je radi istaknutog prigovora tuženika raspravnim rješenjem od 20. siječnja 2026. u skladu s odredbom čl. 40.st.3. ZPP-a određena u visini od 57.938,94 Eur-a (a koliko iznosi glavnica tražbine iz ovršnog postupka iz kojeg je tužiteljica upućena na ovu parnicu), trebalo priznati tuženiku zastupanom po odvjetniku trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8.1.) u iznosu od 1.000,00 Eur-a, ročište od 5. rujna 2025. (Tbr.9.1.) u iznosu od 1.000,00 Eur-a, ročište od 19. ožujka 2026. (Tbr.9.1.) u iznosu od 1.000,00 Eur-a, dakle ukupno 3.000,00 Eur-a, uvećano za PDV 25%, odnosno 3.750,00 Eur-a. Navedi iznos uvećan za zatražene zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja presude pa do isplate u skladu sa odredbom čl. 151.st.3. ZPP-a.

33. Tuženiku nije priznat zatraženi trošak pristupa na ročište 20.siječnja 2026. jer je isto odgođeno krivnjom tuženika, kao ni trošak sudske pristojbe odgovora na tužbu, jer isti navedenu pristojbu nije platio, a navedena obveza nastaje po pravomoćnom okončanju postupka u skladu sa uspjehom u postupku u skladu sa odredbom čl. 4.st.1.t.2. Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine br. 118/2018, 51/2023).

34. Tužiteljica je zatražila trošak pristupa na ročište od 20. siječnja 2026. neovisno o ishodu postupka. Naime, predmetno ročište odgođeno je na prijedlog tuženika jer je na navedenom ročištu nakon priklopa ovršnog spisa Ovr-836/23 sud odredio vrijednost predmeta spora od 57.938,94 Eur-a. Na predmetnom ročištu tuženika je zastupala vježbenica bez položenog pravosudnog ispita, koja je nakon određenja vrijednosti predmeta spora navela kako predlaže odgodu jer nema položen pravosudni ispit. Obzirom da je upravo tuženik taj koji je prigovarao vrijednosti predmeta spora isti je po mišljenju ovog suda trebao biti spreman na mogućnost ovakvog određenja vrijednosti predmeta spora, pa je upravo krivnjom tuženika isto ročište odgođeno. Slijedom navedenog trebalo je trošak ovog ročišta u skladu sa odredbom čl. 156.st.1. ZPP-a trebalo dosuditi tužiteljici zastupanoj po punomoćniku i to u visini od 500,00 Eur-a (Tbr.9.2. Tarife), uvećano za PDV 25%, odnosno 625,00 Eur-a jer se radi o ročištu na kojem se raspravljalo samo o procesnim pitanjima. Navedeni iznos uvećan za zatražene zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja presude pa do isplate u skladu sa odredbom čl. 151.st.3. ZPP-a. Ostali trošak nije priznat tužiteljici jer

je ista u cijelosti izgubila ovaj spor, pa joj ne pripada pravo na trošak u skladu sa odredbom čl. 154.st.1. ZPP-a. Slijedom navedenog riješeno je kao u točki III. izreke ove Presude.

Dugo Selo, 28. travnja 2026.

Sutkinja
Natalia Suvaljko Ljubek

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude i rješenja može se izjaviti žalba Županijskom sudu, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje, odnosno od dana dostave prijepisa ove presude, u slučaju neuredne obavijesti o ročištu na kojem se presuda objavljuje (čl. 335.ZPP-a).

Dna:

1. Tužitelju po pun putem OPS uz pristojbu presude
2. Tuženiku po pun putem OPS

Broj zapisa: **9-30887-46fef**

Kontrolni broj: **0c0a6-bc8f9-8d651**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Sesvetama** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.